Tomáš Karásek (konzultant)

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Dominika Kunertová:
The Special Relationship, the ESDP and the British National Interest at the Turn of the New Millenium

Autorka si jako téma své práce vybrala proměny britské zahraničně-bezpečnostní politiky v éře jednoho z nejvýraznějších evropských politiků uplynulých dvou dekád, Tonyho Blaira. Zpracovala je způsobem, který je teoreticky inspirativní a metodologicky dobře uchopený, což posuzovanou práci povyšuje na relevantní příspěvek o odborné debatě o britské pozici v rámci transatlantických vztahů a evropské integrace.

Hlavní otázkou práce je, zda byla Blairem iniciovaná Evropská bezpečnostní a obranná politika (EBOP) v britském národním zájmu. Tuto otázku doplňují další: zda se britský národní zájem v průběhu vývoje EBOP měnil; zda je s perspektivou britského zájmu na posilování EBOP slučitelný koncept ‚zvláštního partnerství' s USA; a zda je v britském národním zájmu toto partnerství. Při hledání odpovědí na tyto otázky se autorka inspirovala širokým spektrem odborné literatury, přičemž obecně vycházela z paradigmatu sociálního konstruktivismu. Specifickým konceptem, o nějž se opírá, je nedávno publikovaná a stále relevantní ‚procedurální' definice národního zájmu z produkce Ústavu mezinárodních vztahů. Z ní autorka přejímá klíčové náležitosti vymezení národního zájmu: relevanci, konsensus a vnější přijatelnost, které následně aplikuje v rámci kritické diskurzivní analýzy na dvě hlavní ohniska zájmu: „Evropu" a „Anglo-Ameriku". Výsledkem jejího výzkumu jsou poněkud překvapivá zjištění, že se britský národní zájem během vývoje EBOP příliš neměnil, že na budování EBOP panovala, navzdory vnějškovým rétorickým odlišnostem, nezanedbatelná shoda napříč třemi hlavními politickými stranami a že používání termínu ‚zvláštní partnerství' bylo poměrně řídké.

Vedle promyšleného teoretického zakotvení a propracované metodologie je další cennou devízou práce rozsah primárních pramenů, jež autorka v rámci svého výzkumu zpracovala a jejichž počet (ve formě programových a vládních dokumentů a politických prohlášení) přesahuje dvě stovky. Práce tak není pouze teoreticko-metodologicky sofistikovaná, ale také informačně vydatná. Výše nastíněnou diskurzivní analýzu navíc doplňují úvodní kapitoly věnované specifikům britské zahraniční politiky, představení Tonyho Blaira a vymezení konceptu národního zájmu, ale zejména závěrečná kapitoly, v níž autorka s pomocí analýzy metafor a predikátů rozebírá klíčové Blairovy zahraničněpolitické projevy.

Práce je povedená i po formální stránce – k jejímu strukturování a argumentaci nemám připomínky a až na občasné chyby hodnotím pozitivně i jazykovou úroveň. Text obsahuje všechny požadované náležitosti (anotaci a klíčová slova v angličtině a slovenštině, závěrečné shrnutí i přílohy v podobě analyzovaných Blairových projevů), s výjimkou původního projektu.

Výsledné hodnocení je zcela jednoznačné a nasnadě: práci ***doporučuji k obhajobě*** a navrhuji ji hodnotit jako ***výbornou***. Autorce bych potom doporučil, aby zvážila možnosti její publikace, protože svou kvalitou výrazně přesahuje běžné standardy diplomových prací.

V Praze dne 19. 6. 2012